

BYLO NÁM NĚKDY LÍP...

Č A S O P I S (N E J E N) M L Á D E Ž E C B L E T O V I C E

9 / jaro 2006

*Učednictví
Volby 2006
Ohleduplnost v životě křesťana
A další...*

Bookstore

Editorial

Je tomu už více než rok, co existuje časopis Bylo nám někdy líp. Sice se nám z něho stává spíš tiskový dvouměsíčník až čtvrtletník a hustota vydání není tisková jako třeba minulý rok, ale to už je holt slabina všech nezávislých projektů. Podobný osud ale potkal i řadu jiných mládežnických, sborových i farních periodik. Pořád je ale lepší připravovat časopis v delších intervalech, než nevydávat nic.

Pokud máte nějaký příspěvek do dalšího vydání, tak je můžete posílat nebo předávat Martině (Máci) Sedliské nebo mně. V našem časopise se snažíme, aby obsah tvořily z většiny články původní, nepřevzaté. Myslíme, že právě v tom je časopis hodnotný a autentický v dnešní době, kdy existuje značné množství jiné křesťanské i nekřesťanské literatury, článků, časopisů, pojednání, úvah v tištěné, ale hlavně v elektronické podobě. Proto budeme vděční za jakýkoliv příspěvek, ale za ty, které jsou tzv. z vlastního pera zasílatele, budeme vděční ještě mnohem více.

Preji příjemné chvíle s devátým jarním číslem.

-Tom-

Ohleduplnost v životě křesťana

Každý měsíc musím na stáži v KAMu odevzdávat jednu práci. Jednou recenzí na knihu, podruhé zase integrační práci. Integrační práce je maximálně třístránkové dílo, ve kterém píšeme o tom, co nás za poslední měsíc až dva zaujalo a nad čím přemýšlíme, co nás Pán Bůh učí. Musíme posbírat různé zdroje a něco o tom napsat. Moje poslední práce byla o Ohleduplnosti v životě křesťana a tady máte kousek z toho, co jsem sepsal...

V metodách studia jsem měl příležitost studovat podrobně Římanům 14,1-13. Nazval jsem to pro sebe oddíl o ohleduplnosti ve víře. Je to o lidech, kteří jedí maso a o lidech, kteří maso nejedí. Každý z nich to vidí jinak, a proto se mezi sebou pomlouvají, odsuzují a soudí. Apoštol Pavel jim píše a snaží se ukázat, že jejich rozepře o jídle nejsou na místě. Používá pro ně pojmy slabší a silnější ve víře. Slovo slabší (tím jsou označeni ti, kteří nechtějí jíst maso) můžeme také přeložit z řeckého

originálu jako nemocní, churaví. Tito „nemocní“ nejí maso, protože to je proti jejich přesvědčení a znamenalo by to pro ně pád. Jejich svědomí je proti tomu. Nemají soudit a odsuzovat silnější (zdravější) ve víře, protože všichni slouží Bohu, a ne lidem ale Bohu se budeme všichni zodpovídat. Silnější zase naopak nemají být kamenem úrazu a problémem pro nemocné. Když otužilce bude běhat v kraťasech ve sněhu, pro člověka, který je nemocný nebo má oslabenou imunitu, se může lehce stát kamenem úrazu (obzvlášť když ho bude přemlouvat, aby se přidal).

Já jsem se vždy viděl jako silný. Vždyť nemám problém jíst a pít cokoliv, obarvit si vlasy, atd... ale kvůli slabým lidem to nemůžu udělat. Uvědomil jsem si ale, že není silný a slabý, ale slabý a silnější. A alespoň já o sobě nikdy nemůžu říct, že jsem silný

(i když apoštol Pavel to o sobě říká). A s tím souvisí NESUĐTE! To, proč si připadám tak „silný“, je tím, že spoustu lidí kolem sebe soudím a řadím si je do kolonky slabší ve víře. Došlo mi to před časem, když se to samé stalo mě, a já byl označen za slabšího ve víře (s tím, že jsem vlastně pozadu). Nesmím a nemám pohrdat... ale hledat a neklást kámen úrazu lidem kolem mě.¹

Ř 15,2 Každý z nás at' se snaží líbit bližnímu k jeho dobrému, pro vybudování.

Je to k dobrému? Je to k budování? Tyto otázky si nyní snažím klást ve chvílích, kdy se dostávám do rozporuplných situací, kdy jedna nebo druhá strana má více sil ve víře. Nesoudit druhého za jeho názor, ale nechat soud na Bohu. Není to lehké se podle toho vždy také řídit...

-Sam-

¹ Samuel Krúpa, DiS.; OHLEDUPLNOST VE VÍŘE; Integrační práce, Stáž KAM 2006

ProChrist

Ze začátku se mě to netýkalo. Nevím proč, ale nemohl jsem k této akci najít cestu. Postupně jsem ji však začal nacházet. To hlavně díky Milanovi, který vždycky vystoupil na kazatelnu a povzbuzoval nás, abychom to nebrali jako něco, co přijde a odejde a nikdo si na to už nevzpomene. Také díky letáčku a modlitební kartičce, které nám dal. Tam bylo úplně super povídání o modlitbě a o celé akci. (Kdo jste to nečetli, tak si to přečtěte, víc než vřele doporučuju.)

Pochopil jsem, že je to Boží dílo a že se do něj mám zapojit. Snažil jsem se to brát zodpovědně. Začalo to modlitbami za lidi, které jsme měli na ProChrist pozvat. To mě k nim hodně přiblížilo. Znovu jsem si uvědomil realitu, že je čeká peklo. Tak málo mi to kolikrát dochází.

A teď už k vlastnímu ProChristu. Kdo jste úplně mimo :-), šlo o takové přednášky, jinak se nazývají i evangelizace, protože se říká dobrá zpráva – evangelium¹. Vše se konalo v lidušce

v Letovicích, a to po čtyři večery. Vlastní program se k nám přenášel přes satelit z Mnichova. Šlo o velkou akci, která se rozprostírala po celé Evropě. Srdcem programu bylo kázání faráře

Ulricha Parzaniho. Nutno poznamenat, že tento děda v důchodě je zapáleným křesťanem a jeho slovo bylo něco jako raketa letící závratnou rychlostí kolem, případně skrze nás. Mluvil rychle a někdy složitě, ale přesto to bylo přímo do situace člověka, který nezná Boha, nebo o něm má předsudky, nebo má leccaké jiné překážky ve vztahu k němu. Tak o čem konkrétně byly ty večery:

První večer byl o pochybnostech a o víře. Ulrich mluvil o tom, že víra je každodenní záležitost, že si ani neuvědomujeme, že věříme ve statiku budovy, do které vcházíme, nebo třeba řidiči autobusu, se kterým jedeme. Pak zmínil zajímavý příběh z Bible o Natanaelovi. To byl člověk, který jen tak něčemu nenaletěl, a aby něčemu uvěřil, musel pro to mít pádný důvod. Když za ním přišel jeho **známý** Filip a vyprávěl mu o tom, že našel Ježíše a že to je Mesiáš², Natanael ho ze začátku odbyl tím, že tomu nevěří, protože z Nazareta, odkud Ježíš pocházel, nic dobrého vzejít nemůže. Filip na něj ale naléhal, aby se šel přesvědčit. Natanael se rozhodl, že půjde. A udělal dobře. Po setkání s Ježíšem sám vyznává, že Ježíš je Mesiáš. Ulrich zde zdůraznil, že každý člověk by se

měl zachovat jako Natanael. Jít a přesvědčit se, nespolehat jen na to, co mu o Bohu řekli jiní.

Druhý večer byl o zdraví. Ten mě tolik neoslovil a moc si z něj nepamatuji. Ale odnesl jsem si z něj, že aby byl člověk opravdu zdravý, musí být zdravé nejenom tělo, ale i jeho duše musí být zdravá. Byl tam člověk, který byl postižený – měl velmi krátké ruce. Byl ale šťastný, to z něj úplně číselo, protože jeho duše byla zdravá. Bůh mu totiž dal víc než zdravé ruce.

Třetí večer, kterého jsem se zúčastnil, byl o desateru. Tenhle večer byl hodně dobřej. Znovu jsem si uvědomil, jak Bůh každého z nás miluje. Desatero začíná vyznáním jeho lásky! Dal nám desatero, ne abychom byli svázáni samým „musíš“ a „nesmíš“, ale jako taková svodidla na horské cestě životem. A za svodidly je propast. Celé to nejlépe vystihuje Ulrichova věta, která mi uvízla v paměti. Zněla asi takto: „Lidé nedbají těchto svodidel a řítní se ze srázu do propasti. Když se rozbíjejí

o skálu, úlomky jejich životů létají všude kolem nás." Na konci následovalo pozvání ke kříži. Kdo chtěl přijmout Ježíše Krista jako svého zachránce a pána, přišel dopředu a modlil se.

ProChrist byl poselstvím pro ty, kdo Boha ještě neznají, nevěří v něj. Pro každého takového.

Johny <'><

¹ Kdo chcete slyšet tu dobrou zprávu, nebojte se ozvat, stojí fakt za to :---).

² Mesiáš neboli Kristus znamená zachránce.

Čajovna u „paní“ Mrazice...

Inu, jak to stručně a kvalitně shrnout? Byla to super, mega, giga požehnaná akce! V tom se mnou určitě bude souhlasit každý, kdo tam něco dělal, nebo se třeba koukal. Úplně mě dostala ochota těch dvou chlapíků – totiž čišníků... Byli dost ochotní a patří jim velký dík! Aspoň ode mě a Marka, protože nám dali inventář, který jsme potřebovali na náš DRSNEJ FREE-STYLE:o) ...byla to legrace, že?

Divadelní představení Totamu by si asi zasloužilo první místo v tomhle článku, ale přece to nebudu přepisovat:o) Myslím...ne, já to vím, že v Totamu je every body really good a že tvoří vskutku profesionálně-amatérskou skupinu lidí, která nám v naší mládežnické vizi (dostat se blíž k nevěřícím děckám v Letovicích) hodně pomůže.

Nejvíce divadlo bavilo asi mého malého bratránka Toma, který při scéně, kdy – a teď nevím, jestli to byla Alča nebo Čiwa – byla u starého kocoura; řval: "Sežer je, sežer je!"...sladký to dítě, že?

Pan moderátor byl taky skvělej. Indy má asi stejný dar jako Luque a Dáda...a to improvizaci! Ještě jsem neviděla někoho tak dobře improvizovat jako je!!

Moc děkuju Pánu za tuto akci, už kvůli tomu, že tam mohl být někdo z našich rodin a kamarádi. Když odcházel můj strejda, řekl mi, ať všem z mládeže vyřídím, že to bylo super!!! A že máme pokračovat (a toho byste si vážili, kdybyste ho znali:o)!

Ocenit musím taky hudební vystoupení Johnyho, Nicka, Dády a Máji, protože jejich písničky byly i přes protesty Nicka skvělé!!! Bylo krásně vidět, jak hodně lidiček z naší mládeže má dary, kterými opravdu Pánu slouží...a to je super!!

Akce sboru...

Akce mládeže...

Kdo se ale otáčel nejvíc, byli asi naši obsluhující:o) Já to teda nadmíru oceňuju, protože to znám z praxí a brigád. Ale perfektně to zvládli, i se sypaným čajem:o) Příště se to musí vymyslet líp.

Nevím jak vás, ale mě taky dostal program večera. Byl pestřej a to je dobře...žádná monotónnost!

Když na to teď vzpomínám, uvědomuju si, že Bůh učinil naši mládež fakt silnou ...dal nám spoustu darů. Takže děcka, zůstaňme v tomhle „zapálení“ pro Boha, držme se a vymýšlejme pořád takový neobyčejný akce...to nám jde dobře!!!

-Markétka M.-

Moje dojmy z koncertu Boudy psově

Ačkoli nepatřím mezi lidi, kterým notový zápis připomíná jen rybník plný pulců či telegrafní dráty s hřadujícím stěhovavým ptactvem, musím se přiznat, že jméno Boudapsova jsem až do minulé soboty neznal a kdyby mne někdo přesvědčoval o tom, že je to název hudební skupiny, byl bych si dozajista myslel, že se na mne dotýčný snaží ušít nějakou boudu. Ze zvědavosti nebo spíše z touhy pošimrat ušní bubínky jsem se rozhodl zúčastnit se koncertu, který tato skupina pořádala v jeden vlahý májový víkend v kulturním domě v Letovicích.

Ke kulturáku jsem přijel spolu s Rudou, Honzou a s vydatným lijákem. My tři jsme šli dovnitř, liják – kupodivu – zůstal venku. Pořadatelé nás orážkovali jak úřední dopi-

sy a my usedli ke stolku a očekávali příchod předkapely, což byla letovická začínající skupina Strange, která měla navodit příslušnou atmosféru a uvést dav do správného rozpoložení. Do rájcu, jak říkáme my latiníci. Podařilo se jí to. Dívky již po třetí písni začaly tančit a vlnit se před pódiem. Za nějaký čas už se to na parketu jen hemžilo a kdo netančil, alespoň si pobrukoval známé a oblíbené „fláky“.

Pak byla spáchána přestávka, během níž jsme se občerstvili a oddáchlí si od bujarého křepčení. V průběhu pauzy členové skupiny Boudapsova naladili nástroje a začalo se hrát. Rozhlédl jsem se kolem. Všichni byli napnuti a křečovitě svírali kelímky s kofolou či džusem. Napadlo mne, že po zhotovení dírky ve dně by

mohly sloužit co by divadelní kukátka. Baskytarista se opřel do strun a kde-komu z nás se rozdrnčela nejen kofola v kelímku, ale i hrudní kost či plomby v chrupu. Rytmem strhli každého, všichni přítomní rázem začali skotačit a skoro až vznášet se na rockových vlnách. Basa duněla, bicí hřměly, hlas kytar se nesl sálem a sólový zpěvák pikantního zevnějšku do toho sázel citlivé verše.

Na závěr snad napsat, že je vidět, že hudba nestagnuje, nespí, naopak odráží dobu, její dravost a snahu hnát se vpřed, její krásy i stíny, její pro i proti, dobu, ten čas, který – aspoň mne se to tak jeví – letí stále rychleji vpřed, nenechá tě spočinout, nedovolí vrátit se zpět. A možná to tak má být. Je to takový nepsaný zákon. A nám nezbyvá, než ho respektovat.

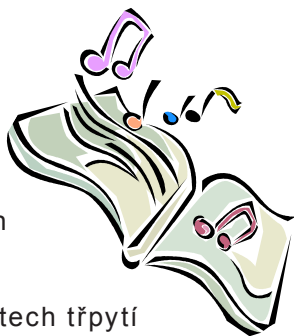
-Luděk Eyer-

Boudapsova, texty písní

PRVNÍ DEN

Svět se halí do bílé mlhy slova chtějí už ven
země tu čeká na pokyn mistra začal první den
první listí raší na stromech první ptáci křičí
první ryby mrskají sebou první ovce bečí
vzchází slunce, rosa se leskne na rudých květech třpytí
všechno je nové všechno je krásné čisté a čistotou
a je to dobré řekl Hospodin stvořit tuto zem
teď už my tady chybí jen člověk, bude mým obrazem
dáme mu tělo dáme mu duši, dáme mu vůli cit
a necháme ho svobodně jednat, schválně! co se bude dít
tak řekl Bůh a stvořil muže ať pase boží stáda
ať země žije a stromy kvetou ať všude roste tráva
Adam je sám po čase smutní pánové to chce změnu
tak řekl Bůh a hned ho uspal z žebra mu stvořil ženu
Pánové řeknu vám to byla ženy, víc než kdo by si přál
byla nádherná a byla hodná, ztělesněný ideál
tak muž má ženu a žena muže a tak spolu žijí
jsou jedno tělo a jedna duše a v jednom domě bydlí

Pak ale přišla zkouška a žena zaklopýtla a potom taky muž
to už sem nepatří vždyť to je další příběh, ráj se mění v buš
tak zase příště, teď sme to přejeli podrobné ukázky nejsou
Snad možná příště

DEN

Skončila noc, začíná ráno
co včera bylo, co za to stálo
co mělo smysl odplavil den
teď vypadá to všechno jak pouhý sen
A já nechci zapomenout
a já nechci vzdát se toho cos mi dal
včera jsem zemřel, teď můžu žít
včera jsem zabil Krista, dnes s ním chci být
včera jsem uzřel nebe, skrz jeho krev
a tahle skutečnost, zas bere mi dech
však jak čas plyne, v mysli mi mlha
zakrývá Krista zakrývá Boha
a tak mé myšlenky zas utíkají pryč
pak mě v dlani zůstává jen ohnutej klíč

Akce občanů...

Volby červen 2006 aneb Česko hledá sněmovnu...

Zbývá už jen pár týdnů a proběhnou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, což jsou asi nejzásadnější ze všech různých voleb, které v našem státě probíhají. Volební místnosti budou otevřeny v pátek 2. června od 14 do 22 hodin a v sobotu 3. června od 8 do 14 hodin. Pokud nebudete zrovna v místě svého trvalého pobytu, není problém zajít na váš obecní nebo městský úřad a po předložení občanky nebo zaslání písemné žádosti vám na počkání vystaví tzv. voličský průkaz, který vás opravňuje volit kdekoli jinde. A proč vlastně k volbám chodit?

- K volbám se podle průzkumů chystají asi dvě třetiny oprávněných voličů a ochota jít volit oproti minulým volbám u lidí stále klesá. To znamená, že čím větší váhu bude mít právě hlas těch, kteří k volbám dojdou.
- Čím méně lidí k volbám přijde, tím více hlasů získají extremistické strany. V našem okrese například při posledních volbách do Senátu získala v prvním kole nejvíce hlasů kandidátka komunistů.
- Nevolit je taky názor, který ale znamená spokojenost se současným stavem politiky a s tím, jak se za vás rozhodnou ostatní.
- Volební systém je postaven tak, že čím větší bude volební účast třeba na jižní Moravě, tím více zástupců bude ve Sněmovně tento region mít oproti oblastem, kde voličů přijde méně.

- Nedávno vydaný List českých a moravských biskupů k volbám například zmiňuje, že církev nemá žádanou politickou ideologii, ale pro rozvoj své činnosti potřebuje svobodu. Křesťané by měli pečlivě zvažovat výběr kandidátů nejen podle toho, co aktuálně slibují, ale také podle toho, jaké jsou jejich dlouhodobé postoje k různým společensko-etickým otázkám.

Takže pokud Ti bude aspoň v den voleb 18 let, tak neváhej a jak radí jedna kampaň snažící se přimět mladé lidi k volbám – HOĎ TO TAM:-)

-Tom-

Hejnice

Jak už to tak bývá, celý rok se neděje nic a pak vyjdou dvě konference za sebou. Jen jsem se vrátila ze sjezdu mládeže, vzápětí jsem odjížděla na konferenci manželských a rodinných poradců, kterou pořádala Asociace manželských a rodinných poradců v Hejnicích. Jen na vysvětlení - pracuji jako sociální pracovnice v manželské poradně. Tyto konference se konají jednou za dva roky. Letos to byla již osmá, ale pro mě byla konferencí první. Ze všech stran jsem slyšela, že musím jet. Že se tam člověk seznámí s kolegy a kolegyněmi, čekají je zajímavé semináře, potká významné osobnosti z řad odborníků a podobně. Mě se ale vůbec nechtělo. Nestihla jsem ještě vstřebat zážitky ze sjezdu a navíc jsem tam jela jen se svým kolegou. Z toho pro mě vyplývalo, že tam budu sama. Nevěděla jsem, s kým budu bydlet, chodit na semináře, trávit volno...a další starosti se

mi honily hlavou, když jsem se balila.

Ovšem už jen příroda a okolí Hejnic stálo za navštívení...louky, skály, hory. Je to místo poblíž Liberce v Jizerských horách. Městečko s malými chaloupkami a skoro u každé se pásli nějaký dobytek. Celá konference se odehrávala v rozlehlých prostorách bývalého kláštera, který byl nákladně opraven a vyzdoben. Na stěnách visely velké dřevěné obrazy, v knihovně byly starodávnné výtisky knížek.

Samotné konference se účastnilo kolem 150 lidí. Většinou manželští

poradci, psychologové, rodinní terapeuti, sociální pracovníci, ale potkala jsem tam i pár studentů. Zúčastnili se i akademici zvučných jmen – p. Plzák, p. Plaňava, p. Kratochvíl a další. Ale proč o tom všem vlastně píšu? Ano, tito nestoři psychologie a manželského poradenství jsou většinou ateisté. Prohlašují to o sobě s jistým nadhledem. Ale přesto... když jsem chodila po jednotlivých seminářích, nestalo se, aby aspoň náznakem otázka víry a náboženství nezazněla. Ať jsem šla na seminář o stáří nebo o sexu. Vždycky se objevila i stránka víry. Možná to bylo tím, že jsme se pohybovali na tak duchovní půdě:-) Byla to niť, která se táhla vším. I když by mi to nejspíš nepotvrdili, měla jsem pocit, že hledají...hledají něco víc, co nás všechny přesahuje. Nazývali to různými pojmy – jako zákony přírody, vnitřní spiritualita apod., ale byla tam...touha po Bohu. A když jsem si toto uvědomila, citelněji mi došlo, že je na nás uká-

zat lidem cestu k Bohu. Žít s Ním tak, aby byl pro ostatní zajímavý, přitažlivý, blízký... Na jednom semináři jsme se bavili i o tom, jaké škody v předešlých generacích napáchala totalita a jak se to přenáší až do dneška. A ztráta víry je jedním z důsledků.

A ještě musím doplnit, že jsem tu konferenci vůbec nestrávila sama, ale Pán Bůh mi hned na recepci poslal do cesty jednu kolegynku z jiné manželské poradny. Taky mladou holku, která tam byla sama, a spolu jsme trávily většinu času. Dost jsme si rozuměly a měla jsem možnost mluvit s ní i o Bohu.

Takže nakonec ty tři dny byly velmi pohodové a vůbec se mi nechtělo domů. A Pán Bůh mi opět ukázal, že On si vede úplně všechno! A dostala jsem povzbuzení, kde jsem ho vůbec nečekala:-)

-Máca-

Učednictví

Odesílatel:

Jordánský manažerský konzultant
Jeruzalém Ježíš - syn Josefov

Adresát:

Dřevarařský krám
Nazaret

Vážený pane,

děkujeme za zaslání životopisů Vašich dvanácti mužů, které jste si zvolil na vedoucí pozice ve Vaší nově vzniklé organizaci. Všichni zmínění prošli našimi testy. Nejen že jsme výsledky počítačově vyhodnotili, ale navíc jsme pro každého z dvanácti domluvili soukromý pohovor s našim psychologem a odborníkem na problematiku zaměstnanosti.

Naši pracovníci se shodli, že většina Vámi nominovaných mužů nepochází z příliš dobrého prostředí, nemají dostatečné vzdělání

a zkušenosti na pozice, které pro ně navrhuje.

Přimlouváme se, abyste hledal dále a zaměřil se na lidi s osobními zkušenostmi v oblasti vedení a managementu.

Šimon Petr je emocionálně nestabilní a je zmítán svým temperamentem. Ondřej nemá absolutně žádné vedoucí schopnosti. Bratři Jakub a Jan – synové Zebedea – mají na prvním místě svůj osobní prospěch a až poté loajalitu vůči firmě. Tomáš ukazuje nedobrý postoj svým neustálým vyptáváním se a tím neblaze ovlivňuje morálku zaměstnanců.

Pocitujeme jako naši povinnost Vás informovat, že Matouš je na černé listině jeruzalémské obchodní banky. Jakub Alfeuv a Tadeáš tíhnou k radikálním postojům a získali vysoké skóre při manio-depresivních testech.

Jeden z kandidátů však vykazuje úžasný potenciál. Je to schopný muž, dokáže dobře využít dané zdroje, dokáže jednat s lidmi, má obchodní myšlení a má kontakty na potřebných místech. Je to vysoce ambiciózní a zodpovědný muž – s ohromnou motivací. Doporučujeme Jidáše Iškariótského na tu nejvyšší pozici. Mohl by být Vaše „pravá ruka“.

Všechny ostatní profily mluví samy za sebe. Není třeba nic dodávat.

Přejeme Vám úspěch ve Vašem profesním životě

S pozdravem

Jordánský manažerský konzultant

Co vyžadoval Pán Ježíš od svých učedníků?

- Aby byli **věrní**.
- Aby měli **schopnost se učit**.
- Aby **byli k dispozici**.

Matouš 28, 18 – 20

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a **získávejte mi učedníky**, křtíte je ve jméno Otce i Syna a Ducha Svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

V originále je v tomto textu jedno sloveso – získávejte mi učedníky. Ty ostatní jsou jen pomocná slovesa, která vyjadřují, jak se má získávání provádět.

Často mluvím o učednictví jako o procesu, kterým se z čerstvého křesťana stává dospělý křesťan. Na učednictví se však dá dívat jako na proces, který začíná v okamžiku, kdy naváže vztah s člověkem, který nepatří Bohu. Součástí tohoto učednického procesu se na čas stává evangelizace – sdílení dobré zprávy – a pokračuje dál – do okamžiku, kdy nový učedník získává další učedníky.

Pán Ježíš měl přibližně 3 roky na to, aby vyučil své učedníky natolik, aby evangelium „přežilo jeho smrt“. Myslím, že na to šel naprosto geniálním způsobem – a to je cesta, jak my máme dělat učednictví.

Víme, že se Pán Ježíš věnoval několika skupinám:

- pracoval se zástupem,
- měl 70 učedníků, které vysílal po dvou kázat evangelium,
- měl 12 učedníků, se kterými měl velmi intenzivní učednický vztah,
- z těchto dvanácti si vybral 3, kterým se věnoval více než ostatním,
- učedník Jan je zmiňován jako nejbližší ze všech 12-ti.

Jak jsme na tom my v mládeži?

Učednictví ve velké skupině:

- programy na mládeži,
- nedělní shromáždění.

Učednictví v malé skupině:

Máme 6 malých mládežnických skupinek

- Základy,
- dva týmy vedení (duchovní a praktický),
- Totam,
- Achio,
- EC týmeček,
- modlitební skupinky.

Učednictví jeden na jednoho:

- o to se snažíme od roku 2003.

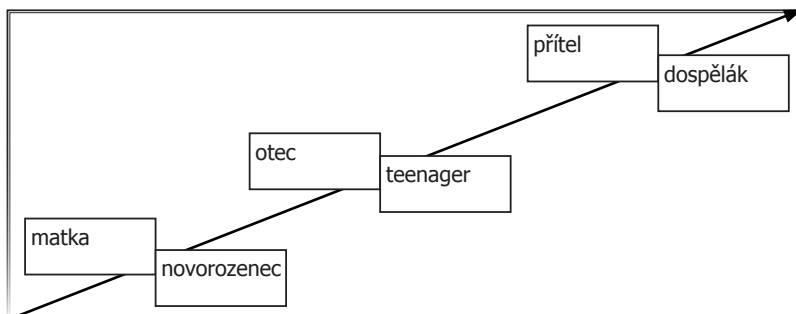
Ted' si můžeme tyto tabulky představit jako síť. Přejde nový člověk – uvěří v Pána Ježíše. Naším cílem je, aby se z něj stal učedník, který učedníkuje – ne jen nový věřící... o to se snažíme ve velké skupině – ale moc to nefunguje. Spousta lidí nám touto sítí propadá. Další jsou skupinky – tam už je to lepší – ale ve skupině 10-ti lidí se těžko může jeden vedoucí věnovat všem. Není možné vybudovat vztah důvěry a vykazatelnosti se všemi členy. Proto nutně nastupuje učednictví jeden na jednoho – a i touto poslední sítí lidé propadnou a nenajdou mezi námi nikoho. Nad důvody se můžeme zamyslet jindy – já bych jako dva hlavní viděla tyto:

- Nikdo nebyl ochotný otevřít svůj život tomu člověku. Kamarádství nám jde – ale zde je potřeba přátelství, důvěra, čas, energie.
- Onen člověk neměl 3 potřebné předpoklady (věrnost, schopnost učit se, být k dispozici).

Chtěla bych povzbudit lidi, kteří si chystají páteční mládeže/nedělní kázání. Opravdu máte a můžete mít vliv v celkovém učednickém procesu. Stejně tak vedoucí skupinek – máte moc důležitou roli. ...a vy, co se individuálně věnujete ostatním - víte, že tím plníte Boží vůli? Děláte přesně to, co si Pán Ježíš tolik přeje – i když s chybami a nedokonale – ale neseďte na místě a určitě z vás má Pán Ježíš radost :-)

Fáze učednictví:

Pre-učednictví

Učedníkující:
zve, vysvětluje
Pre-učedník:
hledá

1. fáze

Učedníkující:
žije
Učedník: dívá
se, napodobuje

2. fáze

Učedníkující:
učí
Učedník: učí se,
ptá se

3. fáze

Učedníkující:
trénuje
Učedník: zkouší,
cvičí se

4. fáze

Učedníkující:
deleguje
Učedník: stává
se učedníkujícím

Když procházíme učednictvím, mění se náš život ve čtyřech oblastech:

- učíme se Biblickým pravdám,
- učíme se pravidelnosti v modlitbách, čtení Bible, půstu, dávání desátků atd.,
- učíme se sloužit – zkoumáme své dary a začínáme je používat,
- mění se náš charakter – a to skrze úspěch i neúspěch.

V okamžiku, kdy projdeme tímto procesem učednictví, mění se náš vztah s naším učedníkujícím. Může se měnit do různých podob. Může se stát mým duchovním vůdcem, člověkem, který mě zaučuje ve službě, poradcem, učitelem, nebo jen dohlížitelem... Jedna věc je ale podstatná. Každý z nás – ať jsme kdekoliv, **potřebujeme být vykazatelni**.

Vykazatelnost není žádná věda...jde jen o to mít člověka, který:

- mi pomůže stanovit si cíle,
- sdílí se mnou své zkušenosti,
- modlí se se mnou,
- se kterým můžu vyznávat své hříchy,
- který se za mě postaví,
- který mě povzbuzuje,
- který mě motivuje,
- který se nebojí pokládat mi pravidelně otázky ohledně oblastí, ve kterých bojuji.

Otázky na konec:

1. Ve které fázi učednictví jsem já? – jako učedníkující/učedník.
2. Pokud nejsem ve čtvrté – za jak dlouho bych se tam chtěl dostat?
3. Pokud jsme ve čtvrté – jak předdefinujeme náš vztah?
4. Jsem vykazatelný? Pokud nejsem - je důvodem má pýcha? Strach? Nejsem ochotný do toho jít...nebo jsem líný? Nevidím v tom smysl – nebo nemohu nikoho najít?

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna a Ducha Svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.”

-Alča K,-

Proběhla volba nového kazatele

Díše se 4. duben 2006, neděle odpoledne, příroda se pomalu probouzí po obrovských návalech sněhu a zabarvuje dozelená.

Plnoprávní členové, i ze vzdálených stanic CB Letovice, se začínají scházet do modlitebny CB na členskou schůzi. Vyrůstají obavy, zda se sejde dost členů, aby schůze byla usnášeníschopná a mohlo být platně provedeno hlasování o přijetí nového kazatele. Podle Řádu CB je totiž nutné, aby se

sešla alespoň polovina všech plnoprávných členů. Nastává neskutečně dlouhé podepisování jednotlivých členů do prezenční listiny, podbarve-

né povzbuzujícím slovem z kazatelny, přichází též k nám do poslední lavice k mladší části členů. V té sedím i já a poněkud sklesle konstatuji, že to o fous nevyjde, padesát tři je málo. Záhy zjišťujeme, že téměř celou přední řadou listina neprošla. Takže nakonec je nás přes šedesát, což dostačuje pro platné usnášení celého shromáždění.

Rozdají se hlasovací lístečky s možnostmi ANO, NE, nebo zdržet se hlasování a nevypsat nic. Samotná volba kazatele probíhá ve svižném tempu. Po pár minutách přichází uvolněným tempem bratr Sabol za kazatelnu a sděluje výsledek volby. Někteří se zdrželi, jiní byli proti, ale podstatná nadpoloviční většina ze všech plnoprávných členů zvolila ANO. Máme nového kazatele!

Mladý pár - bratr kazatel Lipus s manželkou bude se svými vlastnostmi a plány přinejmenším obohacující pro náš sbor.

-Ruda-

Rozhovor s... Markétou Mičkovou

Můžeš nám o sobě něco povědět? Něco, co o tobě asi moc lidí neví...

Takže...Odmalička jsem hodně citlivý člověk, dokáže mě rozbrečet hafo věcí, беру hodně věcí osobně. V 7. třídě jsem věděla, kam půjdu na střední, od 16ti vím, co v životě chcu dokázat, dělat atd... Nevadí mi ryze holčičí práce, kromě šití. Nemám ráda, když se ženská posouvá do postraní, ale nejsem feministka. Strašně ráda si představuju sebe jako mámu, kolem hafo dětí u hory nádobí: o) Nepřežila bych život ve městě...miluju, když se probouzím za zvuku cirkuly, sekačky, kombajna... Když mě přepadne chuť dělat něco šilenýho nebo v očích ostatních něco nereálnýho, jdu do toho...lehká otázka:o)

Najdou se lidi kolem tebe, kteří ti něco vyčítají nebo se jim na tobě něco nelíbí???

Jasně...třeba moje Awanturínka (spolusedící) nemá ráda, že pořád musím dokazovat, že mám pravdu. Naši zase nemají rádi některý můj názory. Říkají, že to jsou názory „dospělýho“:o) Potom jsou taky lidičky, kteří nemají rádi to, že mám ráda každýho...teda skoro...:o) Pokud je to opravdu něco, co mě odděluje od Boha, snažím se to nedělat...Je to ale těžký, zdědila jsem po mamce "bojovnou povahu". Jo a hodně mluvím, což mě několikrát za život dostalo do dost nepříjemnejch situací...:o)

Studuješ hotelovku, co tě na ní nejvíc baví?

...Prášek:o)...to je můj učitel češtiny, kterej se mě mockrát snažil přesvědčit o pravosti apokryfních spisů. Jinak je moje škola úplně nejlepší...malinkatá, útulná...vládne tam super atmosféra, jsou tam dobří učitelé. Každý den je legrace. Není to škola jen o učení, ale i o názorech ...není stresová, vychovává slušný děcka, dostanete se do zahraničí i na několik měsíců. A navíc pochopíte, co to znamená pracovat...To je teda můj názor, Marek to třeba vidí jinááá:o)

Nedávno byla mládež zaměřená na dary. Znáš ty své?

Hmm...tak podle testů by to měla být víra a modlitby. Je to těžký rozeznávat, ale Rád'a mně s tím pomáhá (díky Rád'o:o). Další dar je asi práce s dětmi...Říkám asi, protože jsem to v praxi moc nevyzkoušela:o)...ale Pechy mě přijal do dorostu, takže se budu zaučovat....(díky Pechy:o). Jinak se nebráním umívat třeba nádobí=o)

Od 16ti už máš stanovené životní cíle. Můžeš nám je přiblížit? Modlíš se za ně?

Jasně, pokusím se. Sv. Augustin řekl: "Kráčej k člověku a dojdeš k Bohu"...takže mým životním cílem je vystudovat vejšku nebo vošku, která by mně umožnila pracovat s lidmi na okraji společnosti. Co bych chtěla ale nejvíc, a mooc se za to modlím, je mít velkou rodinu a bydlet doma, protože máme opravdu velkej dům. Nic víc, nic míň:o). No a hlavně aby si mě někdo vzal, když už to mám tak hezky naplánovaný:o)

Používáš ve své běžné mluvě slova jako hřích, modlitba, Ježíš, spase-ní...?

Pokud je na to vhodná příležitost, tak určitě ano. Nemůžeme je říkat jen tak...ztratily by váhu. To mě naučila moje nejmilejší babičinečka:o) Ale když mě chytne eXtremní nálada, tak bez problémů používám...třeba když o přestávkách vykládám, jak Bůh vyslyšel moje modlitby a taaak...

Za co jsi Bohu ve svém životě nejvíce vděčná?

Za každý den, chvíli strávenou ve společenství s Ním...za to, že mně dal takovou super novou rodinu (mládež), že mě ukázal věci, který hafo lidí na světě nevidí...Jsem mu vděčná za to, jak mění můj život a mou rodinu, za odpovědi,

který potřebuju vědět...za sluníčko, který mi dal do mé dušičky...za moudrost, kterou zvětšuje...Prostě za všechno v mém životě!!!!

Snážíš se ve škole se spolužáky mluvit o Bohu?

Mám takovej pocit, že není den, kdy by se na Boha nedostalo:o) Tyhle rozhovory mě pořád dostávají, vybírají si ty nejkurióznější chvíle:o) Třeba naposled jsem prokecala s kámoškou o Bohu a křesťanství celej tělák. Nebo na barmanské soutěži před pár dní jsem si povídala o mém vztahu s Bohem s mým učitelem: o) Hodně z mých spolužáků je v podstatě věřících...ale buď se bojí přiznat si to, nebo mají odpor k kterékoliv církvi...

Jak obvykle reaguješ na nečekaný problémy? Dáváš je Bohu, nebo je tvrdohlavě řešíš sama?

Nečekaný problémy nemám ráda...většinou mě úplně dostanou...naštěstí mám ověřenou metodu, jak se z toho co nejrychleji dostat...a to jsou extrémní modlitby. Pán Ježíš mě nikdy nenechal dlouho plakat. Vždycky přišel, utřel mi slzy a znovu rozsvítil sluníčkooo...

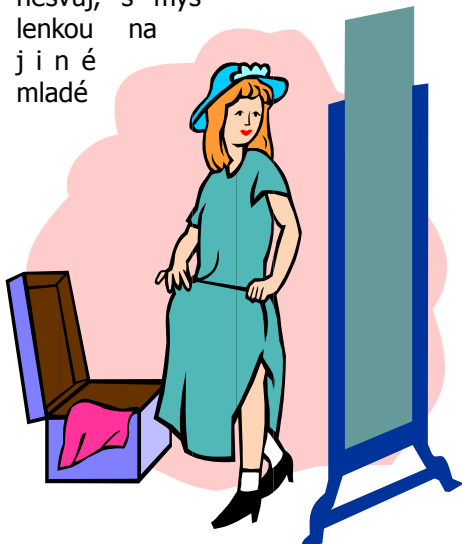
-Luboš B.-

Proč se věřící dívky oblékají vyzývavě?

Za dveřmi je jaro a pak léto. S rostoucími teplotami roste i pravděpodobnost výskytu „minisukní“. Vrstev oblečení bude ubývat, v kostelech a modlitebnách se začnou objevovat minisukně a po celé zemi bude k vidění znepokojující množství odhalených částí těla.

Marc Porpillia, vedoucí služby mládeži ve sboru Pitsford Community Church ve státě New York, si toho všímá už nyní. Na nedávné misijní akci, kde se sešlo více než 350 teenagerů na společném večerním programu v místním sboru, se Marc rozhlédl a přes uličku uviděl mladou dívku v tričku asi jen do poloviny zad a v šortkách stěží zakrývajících zadní partii těla a umožňujících tak zahlédnout její kalhotky každému, kdo se podíval jejím směrem.

Marc přiznává, že si nemohl pomoci, aby si toho nevšiml. „A to jsem muž, který má určitou sebekontrolu,“ říká a potřásá hlavou. Zahanbený, celý nesvůj, s myšlenkou na j i n é mladé

chlapce v sále, kteří si dívky také povšimli, požádal jednu z ženských dobrovolnic, aby této dívce navrhla,

aby se více oblékla. Ta mu potom řekla, že ta dívka se upřímně „zastyděla“.

Potřeba ocenění

Tohle vzbuzuje otázku: „Co si křesťanské dívky myslí, když se takto oblékají? Andrea Bacová, jedna ze tří sester, které tvoří populární skupinu Out of Eden, si myslí, že jedním z důvodů je, že dívky kopírují to, co vidí v médiích. Výsledkem pak je, že nevidí žádný problém v odhalování. „Jsem ujištěna, že naše kultura mladým lidem vštěpuje, že nejdůležitější věcí je, jak vypadáš, kolik toho ukazuješ a jak jsi sexy.“

Tato zpěvačka poukazuje na to, že můžeme dokonce vidět křesťany, kteří se ocitli v hlavním proudu a změnili svou představu o tom, co je cudné, a přizpůsobili se tomu, co odpovídá dnešní kultuře. Mladé dívky se samozřejmě prohlásují: „Myslím, že je to v pohodě.“ nebo „To musím, aby mě brali.“ Kapela, kterou tvoří tyto tři věřící sestry, nedávno vydala sérii biblických videokurzů, které se týkají všeho možného – od chození a módy až po vztahy s rodiči – a říkají, že nadešel čas, aby si dívky uvědomily, jaké je jejich poslání v Kristu. Jako křesťanské mladé ženy se chceme cítit krásně – víte, co tím myslím? Upravujeme si vlasy, používáme make-up, ale musíme mít jasno v tom, že máme jako zdroj své jistoty Pána Ježíše, a vědět, kým jsme v Něm.

Stejný náhled má i doktorka Gail Hayesová, autorka knihy DCERY KRÁLE na téma – „Ženy a image“. Podle ní si mladé ženy prostě neuvědomují, jakou mají v Božích očích cenu. Kdyby to věděly, oblékaly by se určitě jinak. Gail dále vysvětluje: „Existují čtyři základní lidské potřeby: potřeba být oceňován, přijímán, cítit se bezpečný a důležitý. Mladé dívky, u kterých tyto potřeby nejsou naplněny, se budou oblékat, aby získaly pozornost – ať už pozitivní a nebo negativní.“ Gail tohle dobře zná z vlastní zkušenosti. „Můj otec mi říkal, že mne nikdy žádný muž nebude chtít. Snažila jsem se mu tedy dokázat, že se mýlil. Oblékala jsem se vyzývavě s přesvědčením, že jakákoliv pozornost bude lepší, než žádná.“ A pak k tomu dodává: „Mnoho mladých žen si sebou nese hluboká zranění a já jsem byla jednou z nich.“

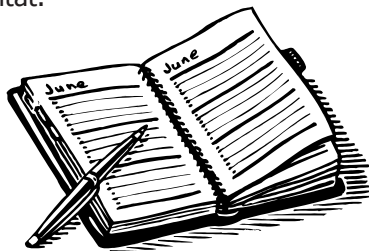
Gail věří, že když jsou mladé ženy a dívky povzbuzovány ke „zdrženlivosti“ v oblékání a k tomu, aby tím dávaly prostor dobrým Božím záměrům a plánům, tak se zároveň učí, že jsou vzácné a mají svou hodnotu. „Jsou královskými dcerami.“ Členové královské rodiny udržují vyšší úroveň. A jestliže tomu uvěří, nebudou cítit potřebu oblékat se vyzývavě.

Joanne Brokawová, překlad Kateřina Coufalová
Podstatný výňatek z křesť. časopisu „Život víry“

Připravil: ěaz. Miloslav Lachman
„pokračování příště“

Kam v létě?

Domalů se blíží prázdninový čas a tak se pokusím nadhodit několik tipů, kam lze letos třeba zavítat.

Kristfest

Termín: 23. – 30. 7. 2006, místo: Nesměř u Velkého Mezeříčí

Kristfest je týdenní mezidenominační křesťanský festival. Na programu jsou bohoslužby, semináře, workshopy, koncerty – vystoupí například nám dobře známá Boudapsova:-) Program je částečně odlišný pro mládež do 20 let a pro mládež nad 20 let. Akci pořádá o.s. Image33 a dobré ceny jsou při přihlášení do 9. června. Několik lidí z mládeže se sem určitě chystá. Více na www.kristfest.cz.

Campfest

Termín: 10. – 13. 8 Campfest, místo: Športcamp Tatranská Lomica

Tématem letošního ročníku je „život v inej dimenzii“, informace na www.campfest.sk.

English Camp

Termín: 15. – 22. 7, místo: Šajtava, Orlické hory

Již šestý ročník tradičního EC který letovická mládež pořádá ve spolupráci s KAMem. Všechny podstatné informace o průběhu, přihlášení, ceně... na www.osELIM.net/ecamp. Po skončení bude v Letovicích následovat Follow up.

Multisportovní kemp

Termín: 8. – 13. 8, místo: Jablonec nad Nisou

Pořádají Atleti v akci, více na www.multikemp.wz.cz.

Festival 3+1

Termín: 14. – 19. 8, místo: Letovice, areál koupaliště

Letovická festivalová klasika se bude konat i letos. V sobotu 19. srpna odpoledne zde můžete v doprovodném programu shlédnout nové představení Totamu. Více na www.triplusjedna.cz.

Mládežnický pobyt

Letos se pravděpodobně v rozsahu jako minulé roky nebude pořádat.

-Tom-

Co nového v Totamu

Chtěli bychom informovat všechny, které činnost Amatérského (nejen) divadelního spolku Totam zajímá a naše snažení jim není lhostejné, o tom, co v současné době podnikáme. Jako již tradičně řešíme, jak a kam směřovat naši další činnost. Z nedávno proběhlých akcí bych zmínil vystoupení v doprovodném programu na Sjezdu mládeže BJB a CB v Litomyšli a dále jsme v pondělí 8. května přijeli s naším pohádkovým divadelním představením do Dětského domova Hodonín u Kunštátu, kde jsme již byli před rokem. Novým počinem je, že od května zkusíme mít pravidelná setkání v intervalu jednou za tři týdny. Dnem setkání je neděle od 15.30 do 18 hodin. Tyhle zkoušky jsou otevřeny každému, kdo by se chtěl přijít podívat a něco si třeba zahrát. Z toho taky vyplývá, že se na těchto setkáních nebude nacvičovat jen jedna hra, jak tomu bylo doposud, ale i řada menších scének, do kterých se můžou zapojit i nově příchozí. Pravidelné schůzky by taky měly usnadnit zapojení nových členů, kteří nejsou z mládeže. Rozpis schůzek i další aktuální informace najdete na stránkách spolku <http://totam.wz.cz>. Samozřejmě, jak bude všechno v praxi fungovat, se teprve ukáže. Pořád řešíme, že na to všechno máme nedostatek obdarování, vytrvalosti, málo herců, kolísající nadšení a kdo ví co ještě, ale věřím, že pokud je Boží vůle, abychom pokračovali dál, tak nás Pán všim, co k naší činnosti potřebujeme, různěma cestama zaopatrí. Taky nás potěšilo, že jsme koncem dubna dostali grant na kostýmy a paruky ve výši 2000,- Kč od Nadace města Letovice pro rozvoj kultury a životního prostředí. Díky všem, kteří nám fandíte!

-Tom-

Bylo nám někdy líp... - časopis (nejen) mládeže CB Letovice. Vydává **TotAm**.

BNNL

Šéfredaktor: Tomáš T. (tomas.tin@seznam.cz)

Redakce: Lucie J. (ciwinka@centrum.cz)

Martina S. (martina.sedliska@centrum.cz)

Sazba a grafika: Ruda S. (rudolfpsychra@centrum.cz)

Výtvarná spolupráce: Luboš B. (l.bohatec@seznam.cz)

Jazyková korektura - proběhla

Cena: za „dobrovolný“ příspěvek do kasičky TotAmu

Příští redakční uzávěrka - není stanoveno

Nynější náklad je 50 ks.

www.cb.cz/letovice www.wembloud.net www.totam.wz.cz www.skupinka.wz.cz www.f-ko.wz.cz